

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **E. S.**
státní příslušnost A.
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2021, č. j. MV-92561-4/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“) ze dne 2. 7. 2021, č. j. MV-92561-4/SO-2021, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky, pošt. schránka 21/OAM, 170 34

Praha 7 (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 31. 3. 2021, č. j. MV-15706-12/TP-2020, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky podaná dne 11.11.2020 dle ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců.

2. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne ze dne 2. 7. 2021, č. j. MV-92561-4/SO-2021 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
3. V řízení před správními orgány i v žalobě vystupoval žalobce pod jménem E. M., K žalobě byl připojen rodný list vydaný dne 16.6.2021, podle kterého se žalobce nyní jmenuje E. S.

II. Napadené rozhodnutí

4. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že k zamítnutí žádosti Ministerstvem vnitra došlo z důvodů nesplnění podmínek § 67 zákona o pobytu cizinců. Dle ustanovení § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizince, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení posledního řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti. V ustanovení § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců jsou uvedené oprávněné osoby, kterým lze povolení k trvalému pobytu vydat. Ustanovení § 67 odst. 4 a 7 zákona o pobytu cizinců dále umožňuje prominutí podmínek uvedených v odstavci 2 nebo v odstavci 1.
5. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žalobce na území požádal o udělení mezinárodní ochrany dne 19. 3. 2018. Toto řízení bylo pravomocně ukončeno dne 7. 9. 2020 usnesením Nejvyššího správního soudu, kterým byla odmítnuta kasační stížnost ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí uvedlo, že odvolatel nesplnil podmínku § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. podmínku 4 let nepřetržitého pobytu na území. Odvolatel je cizincem uvedeným v odstavci § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo vnitra se dále vyjádřilo k § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, které umožňuje z důvodů hodných zvláštního zřetele prominout podmínku uvedenou v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a to zejména osobě mladší 15 let. V případě odvolatele, který je ve věku 3 let, Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že v řízení jeho zákonný zástupce (matka) netvrdil existenci důvodů hodných zvláštního zřetele a poukázalo na skutečnost, že v řízení o žádosti leží důkazní břemeno na straně žadatele. Ministerstvo vnitra se vyjádřilo k osobní situaci odvolatele, kdy bylo zjištěno, že na území společně s ním pobývá jeho matka paní M. H. i jeho bratr M. A., oba státní občané A. r.. Bratr odvolatele je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany a řízení o této věci nebylo dosud pravomocně ukončeno. Matce odvolatele nebyla mezinárodní ochrana udělena a její následně podaná žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 67 zákona o pobytu cizinců byla zamítnuta. Ministerstvo vnitra žádost odvolatele podanou dle § 67 zákona o pobytu cizinců zamítlo dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť nebyly splněny podmínky pro vydání tohoto pobytového oprávnění a nebyly doloženy žádné důvody hodné zvláštního zřetele.

III. Žaloba

6. Žalobce v podané žalobě v obecné rovině nejprve namítl, že žalobou napadeným rozhodnutím byla porušena následující ustanovení § 2 odst. 1, 4 a 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu.

Ke své životní situaci žalobce uvádí, že byl v době podání žaloby nezletilým státním příslušníkem A. r., který se narodil na území České republiky. Na území České republiky pobývá se svojí matkou M. H., která přicestovala do České republiky v roce 2015 a dne 12.08.2015 s ní bylo zahájeno první řízení o udělení mezinárodní ochrany, které bylo pravomocně skončeno ke dni 24.03.2017 a druhé řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno dne 21.04.2017 a pravomocně bylo ukončeno ke dni 07.09.2020. Dále na území pobývá jeho nezletilý bratr M. A., žadatel o mezinárodní ochranu, kdy řízení o jeho žádosti nebylo pravomocně ukončeno. Dalším členem rodiny pobývajícím na území ČR je otec žalobce S. A, který na území České republiky pobývá na základě zaměstnanecké karty, více než 5 let. Aktuálně po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany nezletilého žalobce a jeho matky došlo k podstatné změně okolností, neboť matka s otcem uzavřely manželství a žalobci, na základě přiznání otcovství, byl vydán rodný list dne 16.06.2021, kde jsou uvedeni oba rodiče a zároveň došlo ke změně příjmení žalobce na S. (kopii rodného listu žalobce ze dne 16.6.2021 a oddací list o uzavření manželství rodičů žalobce dne 11.6.2021 přiložil žalobce k žalobě). Po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany byla za nezletilého podána žádost o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu podle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a to z důvodu nemožnosti území ČR bez matky opustit, neboť je nezletilou osobou. V této žádosti byl žalobce neúspěšný a následně dne 11.11.2020 podal zákonný zástupce žalobce žádost o povolení k trvalému pobytu podle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců a zároveň žádost o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, tedy v příčinné souvislosti s podanou žádostí o vydání povolení k trvalému pobytu, neboť během řízení neběží žalobci oprávněnost pobytu do doby pravomocného rozhodnutí, fikce pobytu, o žádosti o povolení k trvalému pobytu.

7. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalované, která v rozhodnutí uvedla, že žalobce nesplňuje ust. § 67 v odst. 1, neboť nepobývá na území České republiky 4 roky z důvodu jeho věku, ale žalobce splňuje délku posledního řízení o udělení mezinárodní ochrany, které trvalo více než 2 roky. Dále žalovaná dovodila, že žalobce nesplňuje podmínku ust. § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, neboť nesplňuje odst. 1 a uvedenou podmínku, tedy věk žadatele a objektivní skutečnost, že nemohl 4 roky pobytu splnit mu žalovaná odmítla v souladu s ust. § 67 odst. 7 prominout, neboť nepovažuje tuto skutečnost za důvod hodný zvláštního zřetele. Dne 11.11.2020, kdy byla podána žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, nezletilý žalobce překročil lhůtu stanovenou v ust. § 67 odst. 5, podmínku podání žádosti do dvou měsíců po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany. Jak žalovaná uvádí do 06.11.2020. Žalobce namítá, že matka se řídila informací podanou jí na pracovišti žalované, ve smyslu, že nejdříve musí být rozhodnuto o její žádosti o trvalý pobyt, z tohoto důvodu byla žalobcem podána pouze žádost o vydání dlouhodobého víza. V tomto ohledu žalobce namítá, že správní orgán I. stupně zcela opomíjí základní zásady činnosti správního orgánu, mezi které mimo jiné spadá i poskytnutí součinnosti s dotčenou osobou. Lze jen těžko předpokládat, že matka žalobce má takové právní povědomí, aby pochybovala o informacích podávaných žalovanou na jejím pracovišti. V této souvislosti žalobce zmiňuje dobrou víru v činnost správního orgánu. Žalobce tuto skutečnost nemohl reálně ovlivnit a matka žalobce učinila podání o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění dne 15.10.2020 na základě skutečnosti, že u žalobce objektivně existovaly důvody, které mu brání ve vycestování. Tato žádost byla pravomocně ukončena ke dni 07.01.2021.
8. Žalobce namítá, že žalovaná nevycházela při svém rozhodování ze skutečností, které jednoznačně o důvodech hodných zvláštního zřetele vypovídají jednak z věku žalobce a z

řízení, které jsou v příčinné souvislosti se žalobcem, a to konkrétně s matkou a nezletilým bratrem. V době rozhodování o žádosti dne 31.03.2021 již žalovaná vydala rozhodnutí ve věci žádosti matky o vydání povolení k trvalému pobytu ke dni 29.03.2021 a zároveň ji skutečnost situace nezletilého bratra byla známa. Neurčitý právní pojem "důvodem zvláštního zřetele hodným", nelze obsahově dostatečně přesně vymezit a jeho aplikace závisí na odborném posouzení v každém jednotlivém případě. Zákonodárce vytváří prostor veřejné správě, aby zhodnotila, zda konkrétní situace patří do rozsahu určitého neurčitěho právního pojmu či nikoli. Ovšem naplnění obsahu neurčitěho právního pojmu pak s sebou přináší povinnost správního orgánu rozhodnout způsobem, který norma předvídá. Ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců s ohledem na odst. 7 je kombinací neurčitěho právního pojmu a správního uvážení, kdy neurčitým právním pojmem je "případ zvláštního zřetele hodný" a vlastní rozhodnutí správního orgánu vyjádřené slovy "lze prominout" představuje správní uvážení. Při interpretaci neurčitých právních pojmů se uvážení zaměřuje na konkrétní skutkovou podstatu a její hodnocení.

9. V této souvislosti žalobce namítá, že považuje postup žalované za upření práv dítěte vyplývající z Úmluvy o právech dítěte, konkrétně čl. 8 a čl. 10 bod 1. Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí má rozsáhlý dopad v podobě dotčení jeho práva na respektování soukromého a rodinného života a zároveň namítá že žalovaná nezohlednila nejlepší zájem dítěte, a to nejen žalobce, ale také jeho nezletilého bratra. Napadeným rozhodnutím by došlo i k vynucení odcestování matky žalobce a bratra. Žalobce namítá, že považuje dosavadní stav věci a nové skutečnosti, tedy otec pobývajících na území České republiky v rámci zaměstnanecké karty a žádost matky o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny za natolik podstatné, že činí napadené rozhodnutí žalované nezákonným a nepřezkoumatelným.

IV. Vyjádření žalované k žalobě

10. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí splňuje všechny požadavky, které správní řád v ustanovení § 68 odst. 3 stanoví pro odůvodnění rozhodnutí. Žalovaná přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, jak se vypořádala s námitkami žalobce uvedenými v odvolání, a z jakých důvodů je považovala za mylné či nerozhodné a jakými úvahami se řídila při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů. Z uvedených důvodů je žalovaná přesvědčena, že žádost žalobce byla posouzena správně a v souladu se zákonem.
11. Žalobce nesplnil podmínky dle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalobce je cizincem uvedeným v § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, kterému je možné podmínky dle § 67 odst. 1 prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Žádné takové důvody však v řízení v I. stupni

neuvedl a nedoložil. Žalobce v řízení rovněž neuvedl, že má na území otce (kolonku *otec* ve formuláři podané žádosti nevyplnil, resp. k údajům otce uvedl „není“). V rodném listě, doloženém k žádosti, otce uvedeného neměl. Tuto skutečnost (otec na území), která správními orgány nemohla být známa, žalobce poprvé uvádí až v podané žalobě. Rodný list žalobce, v němž má uvedeného otce, jak tvrdí v podané žalobě, mu byl vydán již dne 16. 6. 2021, ale ke své žádosti jej nedoložil. Rovněž matka žalobce ve své žádosti neuváděla žádného manžela a ani druhu, s nímž by na území žila v trvalém svazku. Žalovaná případ žalobce ve vztahu k důvodům hodným zvláštního zřetele posoudila v souladu se zákonem, a i s ohledem na skutečnosti, které jí byly k rodinným poměrům žalobce známy z dostupných evidencí, a které v žádosti uvedl žalobce. Z obsahu napadeného rozhodnutí je rovněž patrné, že žalovaná se zabývala i přiměřeností dopadů rozhodnutí do života žalobce

ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a vzala v úvahu i Úmluvu o právech dítěte. V době vydání napadeného rozhodnutí, matka žalobce na území neměla žádné povolení k pobytu a o jejich žádostech podaných dle § 67 zákona o pobytu cizinců bylo rozhodnuto současně. Matce žalobce povolení k trvalému pobytu na území dle § 67 zákona o pobytu cizinců také nebylo vydáno. Žalobci není znemožněno, aby svůj další pobyt na území upravil jiným způsobem, a to v souladu s pobytovým oprávněním svých rodičů.

12. Žalobce k vyjádření žalované nepodal repliku.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen “s. ř. s.”), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
14. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaná souhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání a žalobce se k výzvě soudu, zda s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí, nevyjádřil. Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaná vycházela a jejíž postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
15. Soud vycházel z následující právní úpravy.
16. Podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti, pokud tato žaloba nebo stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Do doby pobytu podle věty první se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a doba, po kterou byl cizinec žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo cizincem, který byl strpěn na území podle zákona o azylu. Nepřetržitost pobytu na území je zachována, pokud cizinec podal žádost o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 7 dnů po skončení přechodného pobytu na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému anebo trvalému pobytu; to neplatí, pokud platnost těchto pobytových oprávnění byla zrušena.
17. Podle § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 vydá, je-li žadatelem cizinec, který a) je mladší 18 let, b) se není schopen o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nebo c) je osamělý a starší 65 let.
18. Podle § 67 odst. 3 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu může při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 dále vydat, je-li žadatelem cizinec, a) který je rodičem cizince uvedeného v odstavci 2 písm. a) nebo b), b) kterému byl rozhodnutím příslušného orgánu cizinec uvedený v odstavci 2 písm. a) nebo b) svěřen do péče, nebo c) který je jiným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii cizince uvedeného v odstavci 2, na jehož osobní péči je cizinec uvedený v odstavci 2 závislý.

19. Podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, žádost je při splnění podmínek v odstavci 1 oprávněn podat i cizinec, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.
20. Podle § 67 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, povolení k trvalému pobytu může být vydáno cizinci uvedenému v odstavci 3 pouze, bylo-li toto povolení vydáno cizinci uvedenému v odstavci 2.
21. Podle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území a podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti, lze prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.
22. Žalovaná odkázala na judikát Nejvyššího správního soudu k posouzení existence důvodů hodných zvláštního zřetele např. na rozhodnutí NSS č. j. 3 As 5/2011 – 72 ze dne 8. 7. 2011, v jehož odůvodnění soud uvedl, že *„břemeno tvrzení ohledně existence důvodů hodných zvláštního zřetele pro vydání povolení k trvalému pobytu ve smyslu § 66 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců leží na straně žadatele. Žadatel tedy musí při podání žádosti či následně v průběhu správního řízení uvést (i bez užití právníké terminologie) natolik závažné a naléhavé důvody, které by mohly být vnímány jako zvláštního zřetele hodné pro povolení trvalého pobytu“*.
23. K výkladu uvedeného neurčitěho právního pojmu se vyjádřil Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 8. 11. 2017, č. j. 9 Azs 249/2017-49, v němž konstatoval, že: *„K samotné interpretaci důvodů hodných zvláštního zřetele Nejvyšší správní soud předesílá, že se jedná o neurčitý pojem vysokého stupně obecnosti, proto je variabilita jeho využití značná.[...] Samotná úvaha žalovaného, že v případě důvodů hodných zvláštního zřetele podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců musí jít o natolik závažné důvody, že vyžadují udělení povolení k trvalému pobytu cizinci, je zcela logická. Pokud má jít o důvody k udělení tohoto pobytového oprávnění, musí být hodnoceny ve vztahu k němu. Vzhledem k tomu, že se jedná o nejvyšší typ pobytového oprávnění pro cizince, je také případné se ptát, zda v konkrétním případě nepostačuje udělení typu nižšího.“*
24. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkazy, na které v žalobě odkazoval žalobce. Rodinné poměry žalobce již byly dostatečně zjištěny ve správním řízení, na základě údajů poskytnutých v žádosti, a pokud tyto údaje a dokumenty v rámci prvostupňového řízení nebyly předloženy, ačkoliv existovaly, nemůže k nim soud s ohledem na koncentraci řízení přihlížet.
25. S ohledem na výše uvedené proto soud uzavřel, že správní orgány v řízení skutkový stav zjistily řádně a úplně, přičemž ze správního spisu vyplývá, že bylo postupováno v souladu se zásadou materiální pravdy podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném a účinném znění (dále jen *„správní řád“*), tedy že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán prvního stupně opatřil všechny podklady, a to jak od žalobce, tak z jemu dostupných evidencí, které ve svém celku prokazují, že žalobce nesplnil podmínky pro udělení povolení k trvalému pobytu podle § 67 zákona o pobytu cizinců. Žalobci bylo umožněno vyjádřit se ke všem podkladům, ve svém vyjádření ze dne 3.2.2021 nedostatky ve zjištěném skutkovém stavu nenamítl, a v další správním orgánem poskytnuté 30 ti denní lhůtě k vyjádření ničeho neuvedl, a do vydání prvostupňového rozhodnutí nereagoval. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí pak proti rozsahu zjištění skutkového stavu a potřebě jej doplnit nic konkrétně nenamítl, jeho námítky směřovaly k nedostatkům v posouzení bezpečnostní situace v A.. Skutkový stav podle názoru městského

soudu tak byl v součinnosti žalobce a správního orgánu zjištěn úplně, a proto z něj při posuzování žaloby vychází i soud.

26. Soud dále přistoupil k posouzení žalobní námitky, podle které správní orgány nesprávně zohlednily nesplnění podmínek § 67 zákona o pobytu cizinců.
27. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
28. Žalobce žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dle § 67 zákona o pobytu cizinců podal Ministerstvu vnitra dne 11. 11. 2020. Z cizineckého informačního systému vyplývá, že dne 19.3.2018 požádal o udělení mezinárodní ochrany, azyl mu nebyl udělen a řízení pravomocně skončilo dne 7.9.2020. dne 21.9.2020 mu byl udělen výjezdní příkaz s platností do 20.10.2020, a další s platností do 13.11.2020. Dne 15.10.2020 si podal žalobce žádost o vízum strpění pobytu na základě žádosti vedené pod čj. OAM- 605/St-2020, která byla správním orgánem zamítnuta dne 15.12.2020 a dne 11.11.2020 si podal opětovně žádost o strpění, která byla správním orgánem zamítnuta dne 24.3.2021. Ze správního spisu dále vyplývá, že poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno dne 19. 3. 2018 a pravomocně bylo ukončeno dne 7. 9. 2020 usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 183/2020. Toto řízení o udělení mezinárodní ochrany trvalo více jak 2 roky. Při posouzení splnění § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. podmínky 4 let nepřetržitého přechodného pobytu na území ke dni podání žádosti, soud zjistil, že toto podmínku žalobce nesplňuje, protože se na území narodil v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany jeho matky dne 6. 3. 2018. Žalobce je cizincem uvedeným v § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, kterému však lze při splnění podmínek uvedených v odst. 1 vydat povolení k trvalému pobytu. Podmínky ustanovení § 67 odst. 1 zákon o pobytu cizinců lze dle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců prominout, zejména cizinci mladšímu 15 let, a to z důvodů hodných zvláštního zřetele.
29. Je nepochybné, že v případě žalobce se jedná o cizince mladšího 15 let, takže podmínka věku je splněna. Pokud jde splnění podmínky existence důvodů hodných zvláštního zřetele, z žádosti vyplývá, že žalobce v ní neuvedl a ani nedoložil žádné důvody hodné zvláštního zřetele, tedy nedoložil, že jeho situace je mimořádná, a je nezbytné mu proto vydat povolení k trvalému pobytu dle § 67 zákona o pobytu cizinců.
30. Skutečnost, že se jedná o dítě mladší 15 let, není sama o sobě důvodem pro prominutí podmínek uvedených v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců musí být, jak vyplývá z textu § 67 odst. 7, kumulativně splněna i existence podmínky doložených důvodů hodných zvláštního zřetele. Takové důvody žalobce neuvedl ve své žádosti a ani je v průběhu správního řízení v I. stupni nijak neoznačil a nekonkretizoval.
31. Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu zakotvuje koncentrační zásadu, podle které se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Z důvodové zprávy k tomuto ustanovení vyplývá, že účelem tohoto ustanovení je přispět k zefektivnění správního řízení u řízení zahajovaných na návrh, tj. řízení o žádosti, kde je koncentrace řízení plně na místě, neboť je v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady.
32. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, na kterou také žalovaný odkazuje, že nedodržení koncentrační zásady má za následek nemožnost přinášet nová tvrzení a návrhy důkazů v odvolání, a to z důvodů žadatelovy nečinnosti a nedostatečného poskytování součinnosti správnímu orgánu I. stupně (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2011, č. j. 3 As

4/2011). Z judikatury NSS vyplývá, že je na žadateli o pobytové oprávnění, aby shromáždil a již správnímu orgánu I. stupně předložil všechny podklady potřebné ke kladnému vyřízení jeho žádosti. Pokud tak neučiní, nelze považovat za pochybení správních orgánů, že v důsledku jeho nečinnosti rozhodly v jeho neprospěch (viz např. rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38 a rozsudek ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 Azs 226/2020-54). Z konstantní judikatury rovněž plyne, že v případě řízení o žádosti je především na žadateli, aby vyvinul dostatečnou aktivitu pro kladné vyřízení žádosti. Naopak se v takovém řízení neuplatní zásada vyšetřovací, podle níž by bylo na správním orgánu, aby zjišťoval skutečný stav věci. Uvedené závěry plně dopadají také na oblast pobytu cizinců. S ohledem na zásadu koncentrace řízení je tedy nutné relevantní skutečnosti a důkazy tvrdit a označit (předložit) již v řízení před správním orgánem I. stupně (srov. obdobně rozsudky NSS ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48, ze dne 15. 5. 2019, č. j. 8 Azs 249/2018-57, ze dne 6. 11. 2019, č. j. 7 Azs 345/2019-22, ze dne 20. 2. 2020, č. j. 7 Azs 369/2019-23, ze dne 30. 3. 2020, č. j. 1 Azs 513/2019-34, ze dne 12. 8. 2020, č. j. 10 Azs 296/2019-31, ze dne 5. 11. 2020, č. j. 7 Azs 234/2020-32).

33. Žalobce namítá, že důvody hodné zvláštního zřetele dle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, nebyly posuzovány, k tomu soud konstatuje, že posuzovány být ani v řízení v I. stupni Ministerstvem vnitra, jelikož žalobce se o nich poprvé zmiňuje až v odvolání, což je s ohledem na koncentrační zásadu pozdě. V odvolání tvrzené důvody spatřuje žalobce v obavách z návratu do vlasti, kde jeho matka, na jejíž péči je závislý, nemá žádné rodinné ani finanční zázemí a současně poukazuje i na možné ohrožení jeho psychosociálního vývoje, zdraví či života žalobce. Tato tvrzení však nijak více nekonkretizuje a neprokazuje. Rovněž žalobce netvrdí, že by mu cokoliv bránilo tyto důvody uvést v průběhu prvostupňového řízení, nebo že tyto důvody nastaly až po vydání prvostupňového rozhodnutí.
34. Na základě uvedených skutečností neshledal soud žalobní námitku důvodnou.
35. Dále žalobce namítal, že považuje postup žalované za upření práv dítěte vyplývajících z Úmluvy o právech dítěte, konkrétně čl. 8 a čl. 10 bod 1., protože napadené rozhodnutí má rozsáhlý dopad v podobě dotčení jeho práva na respektování soukromého a rodinného života a zároveň namítá že žalovaná nezohlednila nejlepší zájem dítěte. Napadeným rozhodnutím by došlo i k vynucení odcestování matky žalobce a bratra a s ohledem na novou skutečnost, za kterou žalobce považuje, fakt, že otec žalobce pobývá na území České republiky v rámci zaměstnanecké karty, jde o důvody natolik podstatné, že činí napadené rozhodnutí žalované nezákonným a nepřezkoumatelným.
36. Přestože zákon o pobytu cizinců správnímu orgánu v případě zamítnutí žádostí podaných dle § 67 neukládá povinnost posuzovat přiměřenost rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, soud shledal, že žalovaná v souladu s článkem čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.), který je přímo aplikovatelný a má přednost před zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2018, č. j.: 10 Azs 127/2018-30), posuzovala i přiměřenost rozhodnutí s ohledem na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
37. V žalobou napadeném rozhodnutí, se žalovaná konstatovala, že napadené rozhodnutí žalobci pobyt na území nezakazuje a ani nijak nezasahuje do Úmluvou garantovaných práv. Žalobce má možnost svůj pobyt na území legalizovat jiným způsobem dle zákona o pobytu cizinců, a to s ohledem na účel tohoto pobytu (např. dlouhodobý či přechodný pobyt) nemusí mu být pro pobyt na území udělen nejvyšší pobytový status, kterým je trvalý pobyt. Žalovaná respektujíc judikaturu Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku ze

dne 16. 3. 2021, č. j. 3 Azs 4/2020, uvedl, že nejlepší zájem dítěte je způsobit prolomit zásadu koncentrace správního řízení zvažovala, zdali v případě nezletilého žalobce nejsou dány důvody svědčící prolomení zásady koncentrace řízení a neshledala je. Soud přezkoumal skutečnosti, které byly v řízení v řízení zjištěny a konstatuje, že závěr žalované je správný.

38. Soud při přezkoumání rozhodnutí, a tedy i pro posouzení přiměřenosti zásahu, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Z obsahu odvolání vyplývá, že žalobce ani k podanému odvolání nepředložil žádné konkrétní důkazy, které by potvrzovaly existenci důvodů hodných zvláštního zřetele. Skutečnosti o sňatku matky a otci pobývajícím na území již 5 let se žalobce zmiňuje až v žalobě. Jak soud uvedl, v rámci přezkumu první žalobní námitky v odvolání žalobce pouze obecně odkázal na „*současnou vypjatou situaci v domovském státě, který žadatel nikdy nenavštívil*“ dále, „*že nemá v zemi původu žádné silné rodinné nebo příbuzenské vazby ani finanční zázemí*“ „*nelze vyloučit, že bude nezletilý žadatel vystaven nepřiměřenému tlaku a mohlo by dojít k ohrožení jeho zdravého psychosociálního vývoje, zdraví či života jako takového*“. Ze správního spisu je známo, že matce žalobce nebylo povoleno k trvalému pobytu na území rovněž uděleno a otce žalobce v odvolání vůbec neuvedl. Soud musí přisvědčit žalované, že ani tyto nové skutečnosti ještě nenásvědčují, že by napadené rozhodnutí mělo za následek rozdělení rodiny, nebo odloučení žalobce od rodičů a sourozence, který bude, s ohledem na jeho nízký věk, tak jako žalobce následovat jejich matku. Napadené rozhodnutí neukládá povinnost žalobci vycestovat z území bez své matky, na jejíž péči je závislý.
39. Žalobce neprokázal, že se nachází v takové osobní situaci, která z důvodu její naléhavosti či závažnosti objektivně vyžaduje vydání nejvyššího pobytového oprávnění na území. Soud přisvědčuje argumentaci žalované, že skutečnost, že žalobce, jeho bratr a matka, nemají na území žádné oprávnění k pobytu, ačkoliv by si zde přáli nadále zůstat, není samo o sobě zohlednitelným důvodem pro udělení pobytu nebo pro nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života. Není jim ani skutečnost, že by se matka žalobce nebyla schopna se o něj a jeho bratra postarat i mimo území, nadto tvrzení žalobce, že v A. nemá žádné silné rodinné či příbuzenské vazby, je v rozporu s údaji uvedenými v žádosti, kde žalobce uvedl, že v J., žijí jeho prarodiče odvolatele. V odvolání nebyl zmíněn otec žalobce ani skutečnost, že by matka žalobce měla partnera nebo druhu, s nímž by na území žila v trvalém svazku. V rodném listě přiloženém k žádosti neměl žalobce uvedeného otce a matka žalobce se o něm ani odvolacím řízením nezmínila, ačkoliv jak vyplývá, z dokumentů předložených k žalobě dne 11.6.2021 uzavřela matka žalobce sňatek s občanem A., který byl dne 16.6. 2021 uveden jako otec v rodném listu žalobce. Tyto dokumenty nebyly doloženy žalovanému do vydání žalobou napadeného rozhodnutí ale až k žalobě, proto nemohl být jejich obsah zvažován ani v rámci prolomení zásady koncentrace řízení.
40. Podstatnou okolností pro posouzení jak důvodů zvláštního zřetele hodných, tak i přiměřenosti zásahu žalobou napadeným rozhodnutím je skutečnost, že v době vydání napadeného rozhodnutí, matka žalobce na území neměla žádné povolení k pobytu a o jejich žádostech podaných dle § 67 zákona o pobytu cizinců bylo rozhodnuto současně. Matce žalobce povolení k trvalému pobytu na území dle § 67 zákona o pobytu cizinců také nebylo vydáno. Městský soud je toho názoru, že žalobci není žalobou napadeným rozhodnutím znemožněno, aby svůj další pobyt na území upravit jiným způsobem, a to v souladu s pobytovým oprávněním svých rodičů.
41. Ani s druhou žalobní námitkou se městský soud neztotožnil.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Soud po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek dospěl k závěru, že žalobce nesplnil podmínky pro udělení povolení k trvalému pobytu, a zároveň neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nezákonné z důvodu nedostatečného posouzení dopadů do soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodiny. Další dílčí námitky soud neshledal důvodnými.
43. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobce v řízení úspěšný nebyl, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, které by jakožto úspěšnému účastníkovi řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť jí nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

